

[Karen Højte Jensen]

Om dette forslag vil jeg gerne sige, at vi fra konservativ side er fundamentalt uenige i den grundlæggende holdning.

Når man taler om kvoteringer, så føler jeg bestemt ikke, at forslaget løser noget problem. Man kan jo risikere, at de unge kommer ud på en arbejdsplads, hvor der ikke er muligheder for at få en rimelig oplæring. Desuden ønsker man at udvide høringspligten for de faglige udvalg. I den netop afsluttede debat mener jeg at vi har fået mere end dokumenteret, at det ikke er mere bureaukrati, vi har behov for.

Jeg vil gerne pege på de ideer og forslag, vi har fremført i den debat, vi har haft i formiddags. Vi afviser enhver form for tvang og afviser altså dermed forslaget.

Hans Jørgen Holm (V):

SFs forslag om fremskaffelse af praktikpladser til EFG-lærlinge er interessant ud fra flere betragtninger. SFs ønske om at løse problemet med de manglende praktikpladser er i sig selv interessant eller prisværdigt, og det er et ønske, vi deler. Jeg vil dog blot understrege, jævnfør den debat, vi lige har haft, at dette jo også er en indsnævring, fordi det kun drejer sig om praktikpladser til EFG-lærlinge, altså ikke til almindelige lærlinge, og man afskærer en væsentlig del af mulighederne for at løse problemerne ved kun at vælge den ene side. Men venstre er enig i ønsket om at få løst problemet.

SFs forslag er også interessant ud fra en anden synsvinkel. Når man læser arbejdsministerens redegørelse fra sidste uge, så kunne dette for så vidt godt være det forslag, regeringen vil komme med. Nu hørte vi jo undervisningsministerens kommentarer, og vi har også hørt den socialdemokratiske ordførers kommentarer, men noget i den retning bliver der nok alligevel tale om, og derfor vil jeg gå en lille smule ind i substansen.

Jeg vil godt fordybe mig lidt i, hvad der egentlig er baggrunden for mangelen på lære- og praktikpladser. Er det uvilje hos erhvervslivet mod at påtage sig uddannelsesforpligtelsen? Er det et halsstarrigt erhvervsliv, som ikke vil være med til at uddanne de unge? Det kan vist hverken SF eller ministeren sige, bl.a. på baggrund af de drøftelser, regeringen har haft med erhvervslivet i det forløbne år om fremskaffelse af ekstraordinære lære- og praktikpladser. Der har er-

hvervslivet vist vilje til at forsøge at løse opgaven.

På baggrund af den lige overståede debat må man konstatere, at der er en lang række formelle blokeringer ved fremskaffelsen af det nødvendige antal pladser, og her ligger en opgave, som ikke mindst dette hus må se at få løst. Men vi kommer ikke uden om, at vanskelighederne med fremskaffelse af lære- og praktikpladser også har økonomiske årsager. Årsagen til erhvervslivets tilbageholdenhed er bl.a. usikkerheden omkring den økonomiske fremtid. Det gør, at virksomhederne bliver mere forsigtige, måske også mere forsigtige, end der egentlig er grund til, men selve usikkerheden forstærker denne problemstilling.

Forslaget fra SF, som altså lige så godt kunne have været fra regeringen, giver ikke ligefrem bedre økonomiske vilkår for virksomhederne, og den konstruktion, forslaget har, øger usikkerheden med hensyn til, hvilket grundlag man kan disponere på; det påfører virksomhederne nogle omkostninger, som de ikke kan fastlægge i forvejen.

Af de mere konkrete punkter har jeg bemærket, som undervisningsministeren også gjorde det, at man begrænser udmålingsgrundlaget til alene at være faglærte, et kriterium, jeg har svært ved at forstå, uagtet ordningen i øvrigt.

Man foreslår yderligere en ordning, hvor efter man yder løn til eleverne via refusionsordningen både under skoleophold og under ansættelsen i virksomhederne, og det lyder selvfølgelig kønt. Det er nu ikke et forslag, venstre vil støtte, for det betyder, at vi har nogle færre midler at bruge. Jeg tror, det er mere væsentligt, at vi satser pengene på at få oprettet praktikpladser, f.eks. gennem tilskud til førstegangsetablering i virksomhederne, men i de senere år, hvor der er sket en vis oplæring, mener jeg nok det er rimeligt, at virksomhederne betaler.

Med hensyn til kvotaordningen siger man, at der er 90.000 godkendte pladser. Ja, det var det, man kunne måle på baggrund af nogle pladser, som er godkendt, men det er jo ikke sikkert, at der er den samme beskæftigelse i virksomhederne i dag, og derfor er de 90.000 pladser næppe til stede. Når man siger, at fremskaffelsen af lære- og praktikpladser skal ske ved kvotering, så må man nødvendigvis have in mente de problemer, vi